

vedstad, at have en Slotsruin henliggende. Aar efter andet, uden at man foretager sig noget til Slottets Genopbyggelse eller Restavrering, alt, efter hvad Lovgivningsmagten kan blive enig om der skal foretages.

Medens jeg har Ordet, kunde jeg have Lyst til at fremdrage endnu et Forhold — ja, det kommer muligvis egentlig ikke Finansloven ved, men vore ærede Formænd i Tingene, da de skulle have deres Bevaagenhed med Hensyn til den Bygning, hvori Rigsdagen afholder sine Møder. Den kan jo se meget smuk ud her indenfor, men udvendig synes jeg, Bygningen trænger i høj Grad til en Restavrering, og jeg er vis paa, at saa snart det skidne og graa bliver vadsket eller skrabet af Murene, vil den fremtræde med et pynteligt og denne høje Rigsdag mere værdigt Udseende end den har i Øjeblikket.

Bojsen: Det undrer mig at høre flere Medlemmer her i Salen sige, at de ikke ville stemme for Finansloven. Hvis de undlode det alle sammen, hvad blev saa Følgen? Saa fik vi ingen Finanslov. Maa-ske kunde man sige, at saa kunde vi vedtage en midlertidig Finanslov. Men jeg maa antage, at de Herrer, som ikke kunne stemme for den foreliggende Finanslov, heller ikke kunde stemme for en midlertidig, og hvad saa? Saa komme vi fuldstændigt ud i det tomme Rum. Jeg kan ikke deltage i sligt. Jeg vilde ikke for min egen Skyld kunne deltage i ikke at stemme for Finansloven, naar jeg ikke samtidig kunde tilraade mine Kolleger at gøre det samme, og da Følgen vilde blive, at vi saa kom ud i det tomme Rum, kan jeg ikke være med til at sige: Stemmer ikke!

la Cour: Ja, at jeg lader være at stemme for Finansloven, er naturligvis under den Forudsætning, at jeg ved, der er nok, der stemme for den. Men er det det ærede Medlems Ønske, at man skal stemme for Finansloven, vel, saa vil jeg ogsaa stemme for den, men det er saa i det Haab og med det Ønske, at vi næste Aar maa modtage en Finanslov fra det andet Ting, som mere imødekommer de Ønsker, der ligger os paa Hjerte.

Bojsen: Hvorledes ens Kolleger ville stemme, ved man ikke, før de have stemt, saa jeg kan ikke se, at der deri ligger nogen Undskyldning for at sige: Stemmer ikke!

Da der ikke var flere, der forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 56 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.

Jeg skal dernæst foreløbig udsætte Behandlingen af den følgende under Nr. 5 opførte Sag og straks gaa over til Nr. 6, som er:

Eventuelt: Æneste Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov Nr. 62 af 24de April 1896 om Statsbanernes Takster m. m.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 795—96, Udvalgets Erklæring i Tillæg B. Sp. 2013—14).

Foretagelsen af denne Sag udkræver det høje Tings Samtykke. Jeg forudsætter, at Samtykket er meddelt, naar ingen udtaler sig derimod. (Ophold). Det er saaledes meddelt.

Uden for Udvalgets Erklæring var intet Ændringsforslag stillet.

Sagen i dens Helhed sattes under Forhandling.

Ordføreren (Hedemann): Det Haab, som jeg udtalte ved denne Sags tidligere Behandlinger her i Salen, at det høje Folketing vilde vedtage Forslaget i den Skikkelse, hvori det kom ned heroppe fra, er desværre ikke gaaet i Opfyldelse, idet det høje Folketing har sendt Forslaget herop i en Skikkelse, som svarer til det Forslag, det ærede Mindretal her i Salen havde stillet ved 2den Behandling. — Udvalgets Flertal har ment at maatte tilraade det høje Ting at føre Forslaget tilbage til den Affattelse, som det fik ved den tidligere Afstemning her i Tinget, saa meget mere som det ærede Medlem, der førte Ordet i Folketinget paa Flertallets Vegne, selv har indrømmet, at det vil være ønskeligt eller nødvendigt at forhøje de nuværende Takster og egentlig kun har indvendt derimod dels den korte Tid og dels Hensynet til den Kommission, der arbejder i Sagen. Disse Indvendinger have vi haft fremme her i Salen, og de ere blevne imødegaaede formentlig tilstrækkelig, saaledes at jeg ikke behøver at komme nærmere ind paa dem her. Jeg skal kun sige, at vi, som